

sor i Helsingfors. Detta skulle lika mycket glädja som underrättelsen om Din ansökan till ett Rektorat vid en skola i Finland smärtade

Din redlige Vän
Fr. G. Afzelius.

52 K. R. LOOSTRÖM – J. V. SNELLMAN 8. & 10.IV
1843
HUB, JVS handskriftssamling

10

Stockholm den 8 April 1843.

Käraste Broder!

Nu begynner jag ledsna på den långa väntan, eller, efter Tegnér, »den väntan blef det unga blod till slut för lång». Jag börjar frukta, att du skickat manuskript, som stannat i sjöbottnen eller fiskarnes magar. En notis i tidningarna för någon tid sedan omtalade nemligen, att en båt med postväskor uti måst lemnas af roddarne, som räddat sina lif men ej båtens. Skulle möjligen »Så går det till» ha varit i väskan? Ja, ja, så går det till ibland, men ibland går det annorlunda. Och eftersom att ej var »så går det till» som skulle skickas i manuskript, utan »ibland går det annorlunda», så har jag förhoppning, att det denna gång gått annorlunda, och att manuskriptet ännu oskadadt befinnes på ditt bord eller materialierna i din – hjerna.

20

Synnerligast för att få veta antingen det är i sjöbottnen och hos fiskarne, på bordet eller i hjernan, som det nu efterlysta manuskriptet är att anträffa, är det som jag nu, kulen af den kalla boklådan, tecknar de här raderna, dig till mötes.

30

Från Blanche kan jag helsa. Han har hopsatt en fars, hvartill Ahlström skrifvit musik. Pjesen, med namnet Positivhataren, är en riktig Stockholmstafva, ur det glada lifvet, der allt går ogement ogeneradt till. Att det hela är späckadt med ordlekar och infall, i allmänhet qvicka och roliga, är naturligt för oss som känna stilen hos Blanche. Känslfullhet finnes ej tecken till. Dottren betraktar sin far ej annorlunda än som en annan krutgubbe, beklagande »att jag skall vara dotter till en sådan der»! Blanche har skrifvit ett nytt »national-divertissement», deri Böttigers kalf begagnats att plöja med. Det uppföres i morgon på Stjernströms recett, och emotses med nyfikenhet af publiken, som väntar sig att få se och höra, en parodi på teaternational-divertissementet till firande af Carl Johans regeringsjubileum, hvarigenom detsamma förlöjligas; men Lindeberg upplyste nyss, att ingen fara är å färde. Pjesen heter »silfverbröllopet», och endast artigheter till en fet prost utgöra innehållet af pjesen, som för öfrigt illustreras af en mängd de serskilda svenska provinsernas egendomliga danser.

40

I morgon söndag är äfven en för oss ännu intressantare sak å bane. Finska nationela församlingen har då åter frågedag. Jag skrifver nu ej vidare, innan jag varit på sockenstämman, utan börjar då nytt kapitel.

50

Den 10 April 1843.

Frågedagen i går aflopp bra nog. Kyrkoherden Bergvall förklarade –

sedan först Canzli-Rådet Bohm uppläst ett långt anförande (hvilket jag ej hörde; emedan jag kom för sent till kyrkan) och derefter en beryktad bränvinsadvokat Tiljander uppträdte emot honom med ett ännu längre och ovetvigare, samt derefter frånvarande genom skriftliga och närvarande genom muntliga anföranden och vota dels biträdt Canzli-Rådets åsigt att man till K(unglig) M(aj)estät borde ingå och begära ytterligare en tredje profpredikant, och dels bestridt ett sådant förfarande, - att han å Consistorii vägnar utsatte valdag till om fjorton dagar, och företog genast vallängdens justerande. Canzli-Rådet begärde besvärshänvisning, hvilket Kyrkoherden lofvade att gifva honom, men förklarade att besvären ej kunde föranleda till uppskof af hufvudsaken eller sjelfva valet. Allt tyckes således vända sig till fördel för de tvenne sökande; och hopp är att Mellin får kyrkoherdeplatsen.

10

Jag har nu flyttat till Repslagargatan N:r 16, således till grannskapet af Hæggström. Nyss kom Hæggström in till mig i boklådan och helsade från dig. Han meddelade ditt löfte att söka utverka åt mig redogörelse och liqid ifrån Cedervallers bokhandel i Wiborg. Tack, hjertlig tack för detta handtag! Jag skickar derföre här innelyckt fullmakt och räkningar jemte inventarium, af herr Cedervaller upprättadt i Juni

20

förra året. Hans räkning af samma dag upptager i saldo, som synes, 73:44, och penningar utlofvades att öfverlemnas g(eno)m Herr Faktor Beckman, me(n) de ha hittills uteblifvit. Det följer af sig sjelft, att H:r Cedervaller eger att afdraga 15 % provision af det sedan sista räkningen influtne försäljningsbeloppet, men ingen provision af saldot. (Jag nämner dock detta, emedan en fullmäktig förut missförstått i dylikt afseende.) Dessutom eger H:r Cedervaller att tillgodoräkna sig för bevisliga utgifter af porto, frakt och annonser.

30

Den 29 i förra månaden, således i sjelfva flyttningstiden, skänkte mig min hustru en son, som kom 2 månader för tidigt till verlden och <***> ej hade nog krafter att lefva der längre än två dagar. Min hustru är <***> återställd och kry. Hon ber mig helsa dig hjertligen. Jag har äfven <***> och hjertliga helsningar från Gösse, Dahlqvist, Tollin, Holmberg, Köhler <***> *** vet ej att jag skrifver till dig nu, och kan derföre ej ha skickat några helsningar. Köhler har målat mig en gång, och alla tycka att porträttet lyckats förträffligt. Men han är sjelf icke nöjd, utan vill göra om det.

Från biskop Franzén kom just nu bref. Han är mäktigt bekymrad för Mellin och Finskan. Nu kan jag glädja honom med färskas nyheter i den vägen.

40

Faktor Beckman är nyfiken på slutet af dina Giftermål. Han har sättare i ordning, hvilka hålla händerna färdiga att plocka stilar ur kasten, men stirra förgäfvos på manuskriptets plats, som alltännu finnes tom.

Jag har nu både börjat och slutat mitt bref med påminnelser. Tag detta ej illa! Hæggströms talar om att du har en mängd ofullbordade manuskript på ditt bord. En del flyger väl en vacker dag till

Din tillgifne vän och broder
K. R. Looström,

50

P. S. Presentlotten hade, såsom du väl redan sett af tidningarna, ingen fördel för dess egare under sitt numertals mantel.